

NOGMAALS

DE „TANDHEELKUNDIGE” INRICHTINGEN

Blijkens een bericht in de Nieuwe Rotterdamse Courant van 17 Juli j.l. werd uit Bonn gemeld dat de Westduitse minister van binnenlandse zaken zijn landgenoten heeft gewaarschuwd tegen twee tandheelkundige inrichtingen, beide te Rotterdam, die in Westduitse bladen adverteeren.

De hoofdinspecteur van de Volksgezondheid in den Haag, zo ging het bericht verder, had de bondsminister meegedeeld dat hij tot zijn spijt geen wettelijke maatregelen kon „nemen om deze zuiver commerciële instituten, die schadelijk zijn voor de volksgezondheid, onmiddellijk te doen verdwijnen”. Hij was het met Dr. S c h r o e d e r (de minister) eens dat „de behandeling geenszins onschadelijk is” en dat „een dringende waarschuwing op haar plaats” was.

Tot zover het bericht, waaruit de laatste alinea in de oorspronkelijke vorm is overgenomen. Uit de daarin tussen aanhalingstekens in het origineel geplaatste zinsneden mag men afleiden dat de betreffende kwalificaties afkomstig zijn uit de briefwisseling tussen de bondsminister en de geneeskundige hoofdinspectie.

Het zou geen zin hebben hieraan op deze plaats bizondere aandacht te wijden (al zijn ons gevallen van ergerlijke behandeling bekend), ware het niet dat het verschil in kenschetsing van de gestie dier inrichtingen opvalt. Immers wanneer de Westduitse minister vaststelt dat zij schadelijk zijn voor de volksgezondheid en onmiddellijk dienen te verdwijnen, geeft de hoofdinspecteur als zijn mening dat de behandeling „geenszins onschadelijk is” en een dringende waarschuwing op haar plaats.

Het is zonder meer duidelijk dat de laatste formulering een aanmerkelijk zwakkere veroordeling inhoudt dan de vorm waarvan de klagende minister zich heeft bediend toen hij — tevergeefs — aandrong op maatregelen om het Westduitse publiek te beschermen tegen de schadelijke activiteit der gewraakte inrichtingen.

Inmiddels wacht het bekende wetsontwerp op behandeling in de Tweede Kamer en het is niet te voorzien welk lot dit daarbij beschoren zal zijn. Mocht de opzet geen ingrijpende wijziging ondergaan, in de zin van een algeheel verbod, dan zal het beoogde effect rechtstreeks afhankelijk zijn van de kracht en de veelvuldigheid der contrôle om stipte naleving van de voorschriften te verzekeren.

Men kan niet zeggen dat onze overheid zich in het verleden door de werkwijze dezer inrichtingen erg verontrust heeft gevoeld. Alle pogingen om haar aandacht voor de schadelijke en schandelijke praktijken wakker te maken, bleven vruchteloos en pas de officiële klachten van Belgische zijde waren bij machte de regering ter wille van de beneluxeuze ver-

standhouding tot een initiatief ter beteugeling te nopen. Van harte is het dus niet gegaan en in de verzachtende beoordeling van de hoofdinspecteur kan men wederom een aanwijzing zien dat bij Volksgezondheid de schadelijkheid dezer inrichtingen niet zo erg wordt gevonden.

Natuurlijk, het gaat niet om kwesties van leven en dood al mag gereedelijk worden aangenomen dat bij de narcoses aan de lopende band zich heel wat bedenkelijke complicaties zullen voordoen, ook al worden deze niet ruchtbaar. Het gaat hier echter wèl om opzettelijke, stelselmatige gebitsverminderingen als noodzakelijke voorwaarde voor het prothesebedrijf, mutilaties die in belangrijkheid niet ten achter staan bij het toebrengen van letsel aan andere delen van het lichaam (vingerkootjes b.v.) die ongetwijfeld veel meer tot de fantasie van het publiek — en de overheid — zouden spreken wanneer zulks ooit bedrijfsmatig zou plaats vinden.

Van de overheid mag echter voldoende onderscheidingsvermogen worden verwacht om het emotionele element, dat kennelijk aan gebitsverminderingen ontbreekt, niet als criterium te doen gelden wanneer het er op aan komt misstanden te bestrijden. De verzachtende bewoordingen waarvan te officiëler plaatse gebruik wordt gemaakt, wekken niet de indruk dat er in de beoordeling van deze misstanden een kentering is gekomen.

De gerechtvaardigde twijfel aangaande het effect der voorgestelde wettelijke regeling, in het vorige nummer tot uiting gebracht, is er alleen maar door versterkt.

B.